LaRouche-organisationen er grundlagt

25. december 2020 (EIRNS) –02 LaRouche-bevægelsen i USA har den 23. december dannet en ny organisation kaldet The LaRouche Organization (TLO), LaRouche-organisationen, som fremover er bevægelsens reference i USA sammen med tidsskriftet Executive Intelligence Review. Vi har ikke længere forbindelse med The LaRouche Political Action Committee (LPAC), som har truffet andre politiske valg end vi har. LaRouche-organisationens formål er at løse den globale eksistentielle krise, som menneskeheden i sin helhed står over for, hvilket var Lyndon LaRouches hensigt og livsværk. Hjemmesiden er www.laroucheorganization.com.

Vi opfordrer alle mennesker af god vilje til at gå til den nye hjemmeside i denne tid, tilmelde jer for at modtage vores opdateringer, for at lytte til Harley Schlangers daglige "Morning Briefing", video-opdatering og Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, og til at bidrage med jeres tid og indsats og jeres kreative evner til at mobilisere for at etablere det nye paradigme, som vi så desperat har behov for i det nye år.

Det internationale Schiller Institut:
Formand Helga Zepp-LaRouche, som repræsenterer Lyndon LaRouches idéer og interventionsmetoder.
Hjemmesiden er her.

Schiller Instituttet i Danmark: Formand Tom Gillesberg

LaRouche-organisationen udgiver et stiftende dokument: 'Hvem vi er'

23. december 2020 (EIRNS) – "The LaRouche Organization" udgav følgende stiftende dokument i dag, som også kan findes på dens hjemmeside, www.LaRoucheOrganization.com

Hvem vi er

Formålet med LaRouche-organisationen (TLO) er alene at udbrede Lyndon LaRouches idéer og udbredelsen af hans livsværk, hans analytiske og videnskabelige tankegang, med intentionen om at realisere de løsninger han tilbød for at løse de mange kriser menneskeheden nu står over for.

Lyndon LaRouche (1922–2019) identificerede som bekendt den skæbnesvangre handling af præsident Richard Nixon den 15. august 1971 for at afslutte Bretton Woods-systemet, ved at erstatte de faste valutakurser med flydende kurser og afkoble dollaren fra en guldstandard, som en fremgangsmåde, der uundgåeligt ville føre til et systemisk sammenbrud af det finansielle system, en ny fascisme og i sidste ende fare for krig. Fra 1973 og fremefter konstaterede han også, at indvirkningen af den monetære politik og dens dertil knyttede nedskæringspolitik i de såkaldte udviklingslande – nemlig ved at sænke adskillige generationers immunsystemer på flere kontinenter – ville forårsage faren for en genopblussen af gamle sygdomme, og at der ville opstå nye, f.eks. pandemier. Den nuværende tilstand af et håbløst bankerot transatlantisk finanssystem (som siden 2008 kun er blevet holdt i gang af enorme mængder af centralbankernes ”kvantitative lempelser”), virkeligheden af Covid-19-pandemien, den overhængende fare for nye pandemier, og en hungersnød af ”bibelske dimensioner”, som truer 270 millioner liv i det kommende år, har vist, at LaRouches prognoser absolut har ramt plet.

TLO ser det derfor som sin opgave at arbejde hen imod gennemførelsen af de løsninger, både nationalt og internationalt, som LaRouche var forkæmper for, da han var i live, en mission, som nu er blevet taget op af hans enke og nærmeste politiske medarbejder i et halvt århundrede, Helga Zepp-LaRouche. USA må gå tilbage til det amerikanske system for økonomi, som blev udviklet af USA’s første finansminister, Alexander Hamilton, ved at fremme den fysiske økonomi til gavn for det fælles bedste. Det var denne tradition, fortsat af

Henry Clay, Friedrich List, Mathew og Henry C. Carey og genoplivet af Franklin D. Roosevelt og hans New Deal-politik, som gjorde det muligt for USA at overvinde den Store Depression.

TLO vil eftertrykkeligt fremme den idé, som LaRouche viede hele sit liv til, nemlig at USA, sammen med andre industrilande, vil agere for at overvinde underudvikling og fattigdom i den såkaldte udviklingssektor ved hjælp af avancerede teknologier. Denne økonomiske politik er i overensstemmelse med Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med Bretton Woods-systemet om at øge levestandarden for alle mennesker på planeten, som den eneste levedygtige forudsætning for varig fred – en politik der aldrig blev realiseret på grund af Roosevelts alt for tidlige død.

I denne ånd siger vi: Det nye navn for fred er udvikling!

Mange amerikanere har på det seneste taget afstand fra dette centrale grundprincip i LaRouches livsanskuelse og metode, og afvist sådanne internationale spørgsmål indtil "efter den vigtigere kamp internt i USA er vundet". Men denne kamp, herunder den rasende kamp om forsvaret af den amerikanske forfatning og præsidentskabet, kan aldrig vindes på anden måde, end den der er foreskrevet af LaRouche: Ved en international kamp for at besejre en international fjende, hvor USA spiller en ledende rolle baseret på "the better angels of our nature" ("de bedre sider af vores natur" – citat fra Abraham Lincolns første indsættelsestale i 1861 –red.)

Dette er hvem vi er.

USA må deltage i skabelsen af et nyt paradigme for internationale forhold, der er baseret på alle nationers perfekte suverænitet, og princippet om at acceptere forskelligheder i sociale systemer, som arbejder sammen om at skabe det fælles bedste for hele menneskeheden. En præcedens for denne tilgang til udenrigspolitik er John Quincy Adams'

(USA's udenrigsminister 1817–1825 og 6. præsident 1825–1829) princip: "Men USA drager ikke udenlands, på jagt efter at tilintetgøre monstre". USA bør dog søge partnerskab med andre stormagter, såsom Rusland, Kina, Indien og andre for at overvinde faren for imperier af alle slags, i dag centreret omkring det britiske imperium.

De problemer, der er så store i dag kan kun kan løses gennem et tæt samarbejde mellem især de to største økonomier i verden, nemlig Kina og USA. Kinas Bælte- og Vejinitiativ er fortsat et åbent tilbud om at samarbejde med alle nationer, som USA straks burde acceptere.

I denne bestræbelse på at sigte USA's udenrigspolitik på at bidrage til skabelsen af en ny, smukkere æra for menneskeheden, er TLO fuldstændig inspireret af LaRouches intellektuelle arbejde i løbet af de sidste halvtreds år af sit liv, samt hans vision om Jordens næste halvtreds år, der forudser fremtiden for den menneskelige art, ikke ud fra sin nuværende kapacitet, men ud fra fremtidens potentiale, som omfatter frigørelsen af det kreative potentiale for hver enkelt person på planeten. Dette må indebære den bedst mulige udvikling af nationer i Afrika, Asien og Latinamerika, samt de dele af USA og Europa, som endnu ikke har været i stand til at realisere deres potentiale gennem industrialisering og udvikling af moderne landbrug. Dette kræver samarbejde mellem alle større industrinationer, baseret på en genoplivning af de bedste klassiske kulturelle traditioner i hver nation. Lyndon LaRouche holdt stejlt på, at det vil være skønheden i den klassiske musik, som Ludwig van Beethovens, og det ophøjede menneskesyn af de store digtere som William Shakespeare og Friedrich Schiller, der vil få menneskeheden ud af denne nuværende dybe civilisationskrise.

De principper, som LaRouche fremlagde i sit "Udkast til et aftale-memorandum mellem USA og Sovjetunionen" (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

i 1984, som en platform for samarbejde om den fælles gennemførelse af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), er stadig gyldige i dag. Han siger i afsnit 1 af dette dokument med underoverskriften, ”Generelle betingelser for fred”:

“Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for hver eneste nation.

“Det vigtigste træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en gennemgribende ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som ”udviklingslande”. Medmindre ulighederne i kølvandet på den moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

For så vidt som USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer anerkender udviklingen af de produktive arbejdskræfter i hele verden til at være af vital strategisk interesse for hver og alle, er disse magter – og andre der vil slutte sig til dem – forpligtede i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik i praksis, der er nødvendig for at fremme varig fred blandt disse magter.

Forøgelsen af de produktive arbejdskræfter kræver relativt høje investeringer i teknologisk progressive former for kapitalgoder (maskiner, produktionsmidler) i alle produktionsområder. Der er tre generelle kategorier af videnskabelige og teknologiske fremskridt, som menneskeheden må sætte sin lid til i den kommende periode:

1. Meget høj energigennemstrømningstæthed, kontrollerede termonukleare plasmaer, karakteriseret ved udvikling af

”kommerciel”fusionsenergiproduktion, den nye, vigtigste energikilde for menneskeheden, både på Jorden og i udforskning og kolonisering af det nærliggende rum,

2. Det internationale samarbejde om udforskning af rummet og kolonisering blandt de nuværende rumfarende nationer, samt inddragelse af andre nationer der ønsker at deltage i at opdage hemmelighederne i vores univers samt terraformning (at omdanne til jordlignende forhold) af Månen, Mars, og andre planeter i fremtiden, og

3. Forskning og anvendelse af biofysik og undersøgelse af princippet om livet som sådan.

Covid-19-pandemien og de allerede truende nye pandemier har gjort det klart, at der ikke er nogen lokal eller regional sikkerhed mod sygdomme: Hver nation skal have et moderne sundhedsvæsen. Ved at deltage i oprettelsen af sådanne systemer, herunder den nødvendige infrastruktur, kan USA begynde at levere stigende mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslandene og på denne måde fremme en øget omsætning i vores egne mest avancerede produktive sektorer.

Bortset fra spørgsmålet om den fortjeneste, der tilfalder USA fra en sådan eksport, som et biprodukt af sådanne øgede omsætningsrater, hastigheden for forbedring af teknologien vil øges på en sådan kvalitativ måde, at den amerikanske økonomi vil blive fuldstændig genopbygget. Alle ovennævnte kategorier vil i realiteten betale for sig selv, da den kredit, der ydes ved at vende tilbage til et kreditsystem baseret på Alexander Hamiltons principper, vil finansiere den fremtidige produktion, hvilket vil øge produktiviteten i hele økonomien med fuld beskæftigelse. Det er kendetegnende for det amerikanske økonomiske system, at skatteindtægterne fra denne øgede produktion altid er større end den oprindelige kredit, der blev ydet til investeringen på grund af den tilføjede fysiske økonomiske og teknologiske værdi, der således er

skabt.

Alt dette kræver en øjeblikkelig konkursbehandling af det transatlantiske finansielle system, med dets spekulative boble på næsten 2 trillioner $, som City of London og Wall Street forsøger at bevare og forsvare, selv på bekostning af milliarder af menneskeliv. (Se Lyndon LaRouches Fire Love).

USA vil kun have en lys fremtid, når vi vender tilbage til at opretholde principperne i den amerikanske Uafhængighedserklæring og forfatning. Karakteren af USA må være som en republik, ikke en underordnet partner i samme imperium, som vi kæmpede og vandt Uafhængighedskrigen imod. Det er på høje tid, at USA vender tilbage til at være en kraft for det gode i verden, og igen bliver et fyrtårn af håb og et tempel for frihed. Ved at samle os omkring Lyndon LaRouches idéer, vil denne stolte tradition opleve en renæssance, som vil inspirere hele verden til at deltage i en virkelig menneskelig fremtidig civilisation.

december 2020